

deres egen Politik, som er ganske skærende, og som vil virke stærkt, og det vilde slet ikke nytte dem noget, om jeg i dette Øjeblik forsvandt ud af dansk Politik eller bort fra Landet, ikke det mindste. Sagen er rejst, og den gaar sin Gang, og de Herrer, som ved store Taler søger at blive ved at opretholde det Lys, de her har kastet over den, vil intet naa af det, de tilsigter. Hvad de griber til for at komme ud over det, ser man allerbedst ved, at da jeg forleden Dag talte om Fremtiden, hvilket var ganske naturligt, naar danske Politikere taler om Militærvæsen, saa sagde de Herrer, at jeg havde kastet Fæstningen ind for at kaste noget imod mine Modstandere, og søgte at give det Udseende af, at jeg havde overrumplet mit Parti i den Henseende. Den højtærede Forsvarsminister maatte vide bedre Besked, for til ham sagde jeg privat, at her var jeg ganske vist enig med mit Parti, men beklageligvis havde man ikke svaret formelt, men Svaret skulde snart komme.

Saa ivrig har man været for at fremstille det, som om jeg her var i Forlegenhed og derfor havde kastet den Sag frem. Det har jeg ikke gjort. Vort Parti har svaret, og derfor skal jeg ikke opholde mig længere ved den Ting. Men hvad jeg sagde sidst, det gentager jeg her, at vi for vort Vedkommende er villige til at gaa med til al den Besparelse, som kan faas med Opretholdelse af Danmarks Selvstændighed og betryggede Stilling mellem Folkene. Der skal ikke være 1 Mill. Kr., som vi skal holde paa skal udgives, naar det ikke bevislig kan ske til Nytte for vort Land. Vi gaar saa langt i at spare, som det er muligt, men vi gør det ikke, før det er os klart, hvad der kræves, og hvad der virkelig kan spares. Vi ønsker ikke at gaa paa Eventyr, vi ønsker ikke at følge de Herrer, hvis De vil ud paa saadanne, saaledes som De har været tidligere; for det var i Virkeligheden en Eventyrpolitik, de Herrer var inde paa, at Danmark til Forskel fra alle andre Lande kunde indrette sig ganske uden Hensyn til andre Lande og spare hele Militærvæsenet, som Socialdemokraterne mente, eller indskrænke sig til et Minimum, saaledes som de Radikale mente. Det var en Eventyrpolitik, som, hvis den var blevet opretholdt, vilde have ført Danmark i ubodelig Ulykke. Heldigvis blev den ikke opretholdt. Det er lykkedes os at gennemføre en Neutralitetspolitik og gennemføre et Forsvar derfor, som blev anerkendt fra alle Sider som et virkeligt Forsvar. Saaledes har Tyskerne opfattet det: som en

Indretning, der vilde blive brugt til Værn for vort Territorium, og ogsaa fra Vestmagternes Side betragtede man Danmark som et Land, der virkelig i Alvor vilde være neutralt. Det er det, vi har haft ud af vort Forsvar, det er den Nytte, det har gjort. Den højtærede Forsvarsminister som henviser til, at det ingen praktisk Nytte gjorde, uden forsaavidt nogle Soldater gikovre ved Kongeaaen og passede paa, synes helt at savne Blik for den store Nytte, det har gjort, nemlig at det har skabt en Overbevisning hos vore Naboer om, at det var Danmarks Villie baade at være og at blive neutralt og at bære de Byrder, paatage sig de Forpligtelser, der skulde til for at opretholde Neutraliteten.

Jeg er, som sagt, godt tilfreds med den højtærede Forsvarsministers Tale forleden, og jeg er ogsaa tilfreds med hans Tale denne Gang. Den højtærede Forsvarsminister maa i denne Sag tale saa ofte og saa stærkt, som han vil — det vil aldrig lykkes ham at faa sin Lygte til at overskinne alt dette Materiale; det vil blive et andet Lys, der vil komme over det, og Ministeren vil staa med sin Hensigt, som han her klart og tydeligt har aabenbaret, som en Mand, der har søgt at kaste Ting ind i en politisk bevæget Tid, som skulde splitte Partiernes, som skulde ødelægge, og det har han gjort under et Signal, der lyder: National Samling.

**Forsvarsministeren (P. Munch):** Det ærede Medlem (J. C. Christensen) sagde nu, at han ikke mente, det vilde blive til Gavn for det radikale Parti, om han besluttede sig til at træde ud af Rigsdagen og ud af det politiske Liv. Jeg tror heller ikke, at det vilde blive af en saadan Betydning for Partiernes Stilling til hinanden og til Partiernes Styrke her i Danmark. Ganske uanset, om det ærede Medlem beslutter sig til at fortsætte sin Politik, og ganske uanset, hvordan hans Partis Stilling bliver til ham og hans Politik, vil Tilslutningen i Befolkningen til de forskellige Partier vedblivende være afhængig af de Ideer, som disse Partier repræsenterer, og jeg for min Del nærer ingen Bekymring med Hensyn til det radikale Vestrests Fremtid, med Hensyn til den Magt, der ligger i de Ideer, for hvilke vi er Talsmænd.

Dermed er ingenlunde sagt det, som det ærede Medlem synes at mene, at vi skulde være tilbøjelige til at sige, at vi